

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Ved midlertidig Lov Nr. 95 af 13. Marts 1942 blev der paa Baggrund af den Afspærring fra en Række Lande, som var forarsaget af Krigen, givet Handelsministeren Bemyndigelse til at fastsætte Lempelser med Hensyn til de Frister for Anmeldelser m. v., der er indeholdt i Patentloven, i Loven om Mønstre, i Varemærkeloven og i Loven om Fællesmærker. Den nævnte Lov er senere forlænget, senest ved Lov Nr. 127 af 30. Marts 1946, som nu udløber med Udgangen af Marts Maaned i Aar.

Vi har i Handelsministeriet undersøgt, om der stadig er Grundlag for at opretholde den givne Bemyndigelse for Handelsministeren. Postforbindelsen mellem Landene er jo nu genoptaget i fuldt Omfang, og det Spørgsmaal kunde derfor rejses, om der fortsat er Grund til at opretholde den Handelsministeren givne Bemyndigelse til at fravige de i de omhandlede Love givne Frister. Paa Grund af den Desorganisation, der stadig er en Følge af Krigen i mange Lande, som har været ramt af direkte Krigshandlinger, er det imidlertid fortsat en Tid fremover ifølge sagkyndiges Udtalelser ønskeligt, at Lovenes Anmeldelsesfrister m. v. fraviges for at forhindre Rettighedsfortabelse, og det er da ogsaa et Ønske baade fra de danske Patentagenters Side og fra Direktoratet for Patent- og Varemærkevæsenet, at Bemyndigelsen stadig opretholdes.

Jeg kan i denne Forbindelse oplyse, at der for Tiden finder en international Konference Sted i Schweiz til Behandling af en Række Spørgsmaal om Beskyttelse af industriel Ejendomsret, og det kan forventes, at de Resultater, som Konferencen maatte komme til, vil nødvendiggøre Ændringer paa forskellige Omraader i den danske Lovgivning om Patenter m. v., og disse Spørgsmaal vil til sin Tid blive forelagt for Rigsdagen.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i Landstinget.

Formanden: Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte to i Dag anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at fremsætte *Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse*.

Den sidste af Rigsdagen gennemførte Lov om Indfødsrets Meddelelse, Loven af

4. Februar i Aar, omfattede 310 Personer, medens det nu foreliggende Lovforslag omfatter 90 Personer.

Naar jeg allerede i indeværende Samling har villet fremsætte et nyt Indfødsretslovsforslag, skyldes det Ønsket om at give de Ansøgere, hvis Sager er blevet færdigbehandlet, en Mulighed for allerede nu at faa deres Sager endeligt afgjort. Der indkommer stadig Sager fra de lokale Myndigheder, og jeg skal derfor senere tillade mig at fremkomme med Ændringsforslag om Optagelse af yderligere Ansøgere paa Lovforslaget.

Om Lovforslaget kan jeg oplyse, at 37 af Ansøgerne er født i Danmark, 13 i Sverige og 4 i Norge. Det skandinaviske Element er saaledes stadig fremtrædende, nemlig 60 pCt. Af de 37 i Danmark fødte Personer er 15 født af fremmede Forældre, 9 har mistet deres danske Indfødsret ved Naturalisation i Udlandet og 13 ved Ægteskab med Udlandinge. Efter Alder fordeler Andragerne sig med 3 under 15 Aar, 9 mellem 15 og 30, 18 mellem 31 og 40, 13 mellem 41 og 50, 30 mellem 51 og 60, 10 mellem 61 og 70, medens 7 er over 70 Aar. 55 af Andragerne er Mænd.

Endvidere skal jeg med Hensyn til Opholdssted oplyse, at 45 af Andragerne er bosat i København, Frederiksberg og Gentofte, 16 paa det øvrige Sjælland, 1 paa Bornholm, 7 paa Lolland-Falster, 5 paa Fyn, 10 i Nørrejylland og 6 i Sønderjylland.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling.

Endvidere skal jeg tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 84 af 31. Marts 1937 om økonomisk Udligning m. v. mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner*.

Den nævnte Lov af 1937 indeholdt Fastsættelse af en Udligningsordning mellem de tre store Hovedstadskommuner. Denne Ordning var oprindelig tænkt som alene gældende for København og Frederiksberg, men paa Frederiksberg Kommunes Initiativ blev Gentofte inddraget i Udligningen. Man mente imidlertid, at Skattetrykket i Gentofte Kommune vilde blive for stort i Forhold til Trykket i de to andre Kommuner, saafremt man stillede Frederiksberg og Gentofte Kommuner lige ved Beregningen af Udligningstilsvaret til København, idet man jo bl. a. maatte tage Hensyn til, at Gentofte Kommunes Indbyggere ogsaa svarer Skat til Københavns Amtskommune, og hertil kom i øvrigt, at det københavnske Skattesystem først efterhaanden fik fuld Virkning i Gentofte Kommune. Efter nær-